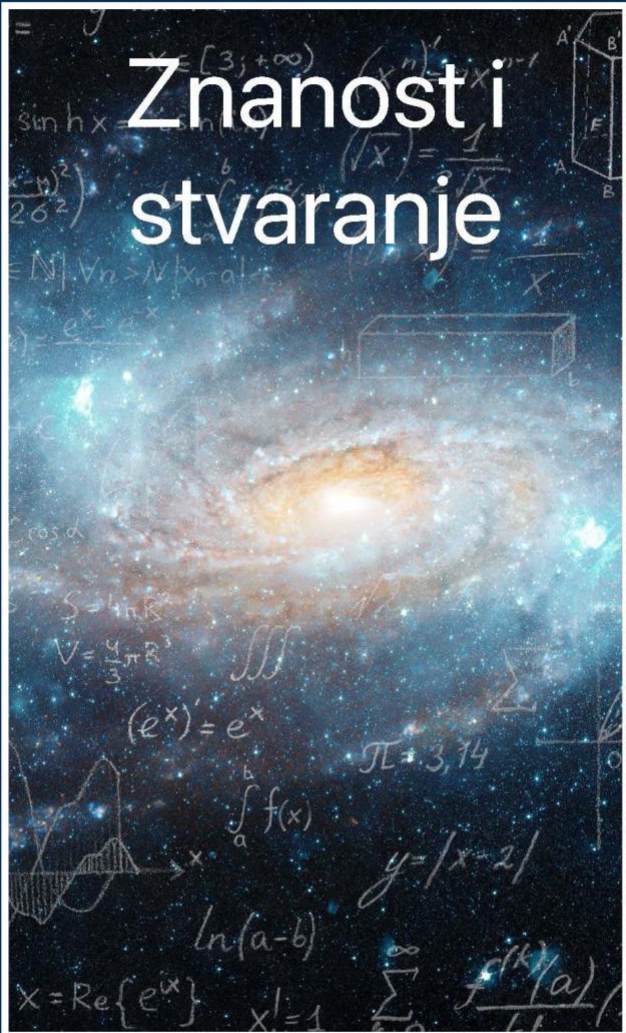

Znanost i stvaranje

Znanost i stvaranje

***„U početku stvori Bog nebo i zemlju.“
Postanak 1:1***

Znanstvenici nastavljaju saznavati više o neizmjernosti i složenosti svemira. Mnogi od njih otvoreno priznaju da što ga više istražuju, to su više uvjereni da je za svu njegovu veličinu odgovoran Vrhovni Inteligentni Stvoritelj. To je davno bilo očito proroku Davidu, koji je napisao: „Nebesa kazuju slavu Božju, a svod objavljuje djelo ruku njegovih. Dan danu izgovara riječ, a noć noći objavljuje znanje.“ Psalam 19:1,2

Prorok Izaija nas uvjerava da je Bog „stvorio zemlju... nije je stvorio uzalud, nego ju je oblikovao da bude naseljena.“ (Izaija 45:18). Jasno je da je Bog oblikovao zemlju da bude naseljena. Zapis o stvaranju u Postanku otkriva da je glavni stanovnik Zemlje trebao biti čovjek.

Kad je stvarao naše praroditelje, Bog im je rekao: „Plodite se i množite se i napunite [hebrejski, ispunite] zemlju i podložite je sebi! I budite gospodari nad ribama morskim i nad pticama nebeskim i nad svakim živim bićem što se miče po zemlji.“ (Postanak 1,28). Ali da bi u potpunosti primio ovo nasljedstvo, bilo je potrebno da čovjek dokaže svoju odanost božanskom zakonu. Adam je u tome podbacio i došao je pod osudu na smrt.

To ne znači da je Božja namjera propala. Biblija otkriva da je Bog, kroz Krista, osigurao otkupljenje za palog

čovjeka. „Kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.“ (1. Korinćanima 15,22). Čovjek će biti oslobođen svoje neposlušnosti i dobit će priliku da se dokaže dostojnim života u divnom domu koji mu je osigurao njegov Stvoritelj. Zemlja će biti u potpunosti naseljena, ne umirućom rasom, već rasom obnovljenom u savršen život i utvrđenom protiv grijeha znanjem kroz iskustvo o strašnim posljedicama neposlušnosti.

Ovaj veliki projekt obnove mrtvog i umirućeg ljudskog roda opisan je u Bibliji riječju "uskrsnuće". Također, Petar ga je nazvao "vremenima obnove" za koja kaže da su o njima govorili Božji sveti proroci od početka svijeta. (Djela 3:20,21). Kao što uvodna poglavlja Biblije navode bitne činjenice o stvaranju i padu čovjeka, tako i ostatak Biblije otkriva Stvoriteljev plan za obnovu onih koje je stvorio da imaju vlast nad zemljom.

To bi trebalo povećati našu vjeru u Bibliju kao otkrivenje Božjeg plana za nas, kada shvatimo koliko točno opisuje mnoge bitne činjenice o Zemlji. Na primjer, drevni su vjerovali da je Zemlja ravna, ali sada je utvrđeno da je Zemlja okrugla. O toj se činjenici Biblija poziva prije 3000 godina. U Knjizi proroka Izaije čitamo o "krugu zemlje". Izaija 40:22

Drevni indijski mudraci učili su da se Zemlja oslanja na leđa slona koji stoji na kornjači. Grci su bili poznati po svojoj velikoj mudrosti, ali najbolja teorija koju su mogli izvesti bila je da Zemlja počiva na Atlasu. Biblija je objavila istinu o toj točki mnogo prije nego što ju je otkrila ljudska mudrost. Prorok Job je rekao o

Stvoritelju: „On proteže sjever nad prazninom i objesi zemlju ni o što.“ Job 26:7

TEMELJI ZEMLJE

Stvoritelj je upitao Joba: „Gdje si bio kad sam postavio temelje zemlje? Reci, ako imaš razumijevanja.“ I opet: „Što podupire njezine temelje i tko je postavio njezin ugaoni kamen?“ (Job 38:4,6). U svjetlu sada utvrđenih geoloških istina, čini se da se ova pitanja odnose na određene karakteristike u formiranju Zemlje. Čovjekov dom ima „temelje“ koji su čvrsto utemeljeni na onome što se smatra čvrstom masom nikal-željezne tvari koja tvori jezgru Zemljinog središta.

„Ugaoni kamen“ Zemlje donekle je sličan „glavnom ugaonom kamenu“ piramide, osim što nije na vrhu, već je u središtu. Dakle, cijela težina Zemlje pritišće njezinu središnju jezgru. U djelu „Stvaranje Zemlje“ (Enciklopedija modernog znanja, stranice 192, 193), profesor J. W. Gregory spominje sedam masivnih temelja koji podupiru gornji dio Zemljine kore. Nalaze se u Sjevernoj i Južnoj Americi, Aziji, Africi, Australiji i dva u Europi.

Dok oceani imaju ogromnu težinu i dobro su poduprti podom od teškog bazaltnog materijala, Gospodin je osigurao dodatnu potporu za kontinente. Nije ni čudo što je psalmist napisao o Stvoritelju: „Postavio je svijet na njegove temelje da se nikada ne pomakne.“ Psalam 104:5

MJERE

Bog je Jobu postavio još jedno važno pitanje u vezi Zemlje: „Tko joj je odredio mjere, ako znaš? Ili tko je razapeo uže po njoj?“ (Job 38:5). Mjere su ključne za arhitekta prilikom projektiranja zgrade. Ne samo da sama zgrada mora imati odgovarajuće proporcionalne mjere, već one moraju biti povezane s okolnim objektima i okolnostima.

Tako je bilo i pri projektiranju Zemlje. Veliki arhitekt odabrao je mjere na svaki način prikladan svrsi svog projekta. Promjer Zemlje je otprilike 13 000 kilometara. Važnost ove mjere cijeni se samo kada se usporedi s manjom veličinom Mjeseca i s mnogo većim veličinama Jupitera i Saturna.

Vjeruje se da su Zemljini oceani nastali od vodene pare izbačene u ranim fazama Zemljinog formiranja kada je bila vruća masa. Promjer Zemlje bi stoga određivao količinu te pare u odnosu na njezinu površinsku mjeru. U slučaju Mjeseca, budući da je mnogo manji, količina vode koja je nastala iz njegovih plinova bila je toliko mala da je potpuno presušila kako se Mjesec hladio, zbog čega na Mjesecu nema vode. Znanstvenici nam, s druge strane, kažu da planeti veličine Jupitera i Saturna ispuštaju tako ogromne količine vodene pare da su njihove kopnene mase potpuno uronjene pod velike dubine vode ili leda. Da bi Zemlja bila nastanjiva za čovjeka, morala je biti ispravne veličine, a božanski Arhitekt znao je koja bi ta mjera trebala biti.

Također, udaljenost od Sunca morala je biti taman kako bi se Zemlja mogla pravilno zagrijati, ali ne i

previše zagrijati. Sunce je udaljeno oko 150 milijuna kilometara od Zemlje. Znanstvenici nam kažu da bismo, ako bi se Sunce udaljilo na 190 milijuna kilometara, svi umrli od smrznuća. Ili, ako bi se Sunce približilo Zemlji na 96 milijuna kilometara, svi bismo umrli od spaljivanja; da bi čak i vegetacija bila uništena topline.

Koliko su značajna bila pitanja koja je Stvoritelj postavio Jobu - „Tko joj je odredio mjeru, ako znaš? Ili tko je razapeo užu po njoj?“ To nisu bila prazna pitanja. Stvoritelj ih je osmislio kako bi otkrio svoju mudrost i ljubav u pružanju ovog divnog doma čovječanstvu.

KAKO STVORENO

Biblija ne objašnjava kako je Bog ostvario svoje stvaranje. Biblija jednostavno navodi da je „Bog stvorio nebo i zemlju“. Međutim, znanstvenici se općenito slažu da je, bez obzira na podrijetlo materijala koji čini Zemlju, postojalo vrijeme kada je njezina površina bila vruća, rastaljena masa, koja se potom polako ohladila do onoga što je danas.

U širem smislu, Biblija to opisuje jednostavnim izjavom da je zemlja bila „bezoblična i pusta“, to jest, bezoblična. (Postanak 1:2). Upravo iz tog vremena, kada Zemlja još nije bila prikladna za život, bavi se prvo poglavlje Postanka. Ovaj zapis o stvaranju odnosi se na šest faza, dana ili era napretka u dovođenju Zemlje u njezino sadašnje nastanjivo stanje.

STVARANJE

Geolozi su otkrili ovaj uređeni razvoj i premda ne prave isti broj vremenskih podjela kao u Postanku, njihova otkrića o tome što se dogodilo tijekom različitih faza razvoja u izvanrednom su skladu s Postankom. Znanstvenici nam daju četiri glavne ere, koje dijele na kraća razdoblja. Nema potrebe biti previše egzaktan u naglašavanju sklada između razdoblja koje su utvrdili znanstvenici i „dana“ Postanka. Uostalom, biblijski zapis o tome kako je Zemlja bila pripremljena za održavanje života naveden je u trideset i jednom kratkom stihu, dok su znanstvenici napisali gotovo bezbroj svezaka o tom moćnom djelu. Šest općih podjela očito je sve što je Stvoritelj smatrao potrebnim spomenuti kako bi svom pobožnom narodu dao informacije potrebne za održavanje njihove vjere.

PRVI DAN

Na početku prvog „dana“ Božji Duh - njegova svemoćna sila - „kretao se nad vodom.“ (Postanak 1:2). Hebrejska riječ ovdje prevedena kao „kretao se“ znači leći, poput ptice koja leži nad svojim gnijezdom. Kao što znamo, proces ležanja na jajima sastoji se od nekoliko faza. Grančice se skupljaju za izgradnju gnijezda. Oblažu se travom ili drugim mekšim materijalima, a na kraju mekim paperjem za udobnost mladih ptica. Zatim slijedi polaganje jaja i njihovo zagrijavanje dok se ne izlegu mladi ptica.

Općenito govoreći, ovo je prikladna ilustracija kako je Duh, ili snaga, Stvoritelja nadzirao vode zemlje, da bi na kraju mogao biti pripremljen dom za bezbrojna

stvorenja koja je imao na umu za Zemlju, a posebno za čovjeka. To razmišljanje započelo je na početku prvog dana, kada je "tama bila nad bezdanom", i nastavilo se sve dok čovjek, muškarac i žena, nije stvoren na njegovu sliku na kraju šestog "dana". Postanak 1:2,27-31

Kad je Božji duh počeo lebdjeti nad vodama, "tama je bila nad bezdanom". Budući da je to bilo prije vremena kada su kopno i voda podijeljeni, zemljina je površina bila jedan golemi ocean. Bog je upitao Joba: "Tko je zatvorio more vratima kad je provalilo, kao da je izašlo iz utrobe? Kad sam mu oblak odijelom učinio, a tamu povojom za njega?" Job 38:8,9

Božje pitanje moglo bi sugerirati način na koji je more nastalo. Znanstvenici se slažu da se s vanjske strane formirala čvrsta kora kako se zemlja hladila. Neko je vrijeme ova kora držala zatvorene vruće plinove, ili, kako sugerira Božje pitanje, "zatvorila... vrata." Ali zatvoreni plin bi izgradio ogroman pritisak i "probio" bi se kroz bezbrojne male kratere, proširio po zemljinoj površini, zatim se ohladio, kondenzirao i pao na vruću površinu zemlje. Tako je more "rođeno", a Bog ga je usporedio s izlaskom iz utrobe.

Stvoritelj je rekao: "Neka bude svjetlost", i zbog ove odredbe "bi svjetlost." (Postanak 1:3). Znanstvenici su jasno utvrdili da je Sunce stvoreno davno prije Zemlje i da je vjerojatno bilo svjetlo o kojem se govori u Stvoriteljevoj odluci, iako nije prodrlo kroz oblake pare i plina koji su okruživali Zemlju istim stupnjem sjaja kao kasnije.

Postanak 1:4,5: "Razdijeli Bog svjetlost između tame. I prozva Bog svjetlost dan, a tamu nazva noć." Sama je zemlja napravila razdjelnicu između tame i svjetla. Strana zemlje koja je okrenuta prema suncu bila bi svijetla, u usporedbi s tamom na drugoj strani kugle zemaljske.

NE DVADESET ČETIRI SATA

Kad je svjetlo sunca počelo prigušeno prodirati kroz gusti pokrov vlage koji je okruživao Zemlju, prva era Božjeg razmišljanja nad planetom došla je kraju. Zapis kaže: "Večer i jutro bijahu prvi "dan". (Postanak 1:5). Neke je zavela riječ "dan" korištena u ovoj izjavi. To je prijevod hebrejske riječi "yowm". Dok se u Starom zavjetu ova riječ često primjenjuje na doslovni dan od dvanaest ili dvadeset četiri sata, sveti pisci nisu time ograničili njezinu upotrebu.

U Izlasku 13:10, Levitskom zakoniku 25:29, Brojevima 9:22 i na drugim mjestima, ista je hebrejska riječ prevedena s "godina". U Postanku 40:4 i Jošui 24:7 to je prevedeno kao "godina". U Postanku 4:3 i 26:8 i na mnogim drugim mjestima "yowm" se prevodi kao "vrijeme". Ove reference jasno otkrivaju da značenje ove hebrejske riječi nije ograničeno na dan od dvadeset četiri sata.

Osim toga, Biblija često koristi riječ "dan" u širem smislu. Razdoblje od četrdeset godina koje su Izraelci proveli u pustinji naziva se "dan iskušenja u pustinji". (Psalam 95,8). Izaija opisuje razdoblje Kristovog kraljevstva na zemlji kao "dan". (Izaija 11:10). A u

Postanku 2:4 cijelo razdoblje stvaranja je "dan kad je Gospodin Bog stvorio zemlju i nebo."

Jasno je, dakle, da hebrejska riječ "yowm" jednostavno označava vrijeme, godišnje doba ili eru tijekom koje se događaju određeni događaji ili se obavlja određeno djelo.

Čitamo da je "bila večer i jutro – dan prvi". Hebrejska riječ ovdje prevedena s "večer" doslovno znači "sumrak" ili "tama". Ono što božanski Autor očito želi da shvatimo je da je svako od stvaralačkih razdoblja imalo nejasan, mračan početak, a završetak djela svakog doba bilo je vedro jutro. Doslovno je vrijedilo za prvi "dan" da je započeo u tami, a završio božanskom odredbom, "Neka bude svjetlost."

DRUGI DAN

Tijekom drugog stvaralačkog razdoblja formirana je zemljina atmosfera. "I reče Bog: neka bude svod (proširenje) usred voda i neka dijeli vodu od vode." (Postanak 1:6). Ova podjela vode prema "ekspanziji" značila je da je glavina vode ostala na zemlji, dok je ogromna količina vodene pare bila suspendirana u atmosferi.

Znanstvenici nam kažu da su preostali plinovi koji su došli s vruće Zemlje, od kojih se većina kondenzirala i formirala ocean kipuće vode, sada korišteni za stvaranje atmosfere. Ali te je plinove božanska mudrost morala prilagoditi kako bi osigurala točno pravu količinu kisika potrebnu za mnoga dišna stvorenja na Zemlji koja će kasnije biti stvorena.

Prorok Izaija napisao je: On „raširi nebesa kao zavjesu i raširi ih kao šator za boravak.“ (Izaija 40:22). Kakav prekrasan način opisivanja prostranstva atmosfere koja okružuje Zemlju!

Zemljina atmosfera je vitalna za život, ne samo zbog kisika koji osigurava svim dišnim stvorenjima, već i zato što omogućuje cirkulacijski sustav kojim se Zemlja opskrbljuje vodom. Sunce pretvara vodu oceana u paru, ona se podiže u atmosferu i pada na zemlju kao kiša ili snijeg. Bog je upitao Joba: „Tko čini da kiša pada na neplodnu zemlju, u pustinju gdje nitko ne živi? Tko šalje kišu da nahrani suhu zemlju i da iznikne mlada trava? Ima li kiša oca? Tko rađa rosu?“ Job 38:26-29

Atmosfera drži milijarde tona vode u suspenziji, spremne da se „posipa“ po zemlji. Kakav čudesan sustav navodnjavanja! Kako otkriva mudrost božanskog Arhitekta! I kako je jednostavno opisano - Bog je stvorio svod i odvojio vode koje su bile pod svodom od voda koje su bile nad svodom: i bi tako. I Bog nazva svod Nebo.“ (Postanak 1:7,8). Hebrejska riječ ovdje prevedena kao „nebo“ ista je kao i ona koja se prevodi kao „zrak“. Stoga bi bilo jednako ispravno reći da je Bog „svod“ nazvao zrakom.

S dovršetkom formiranja Zemljine atmosfere, to je doba završilo. „I bi večer i bi jutro, dan drugi.“ Postanak 1:8

TREĆI DAN

Tijekom trećeg „dana“ ili epohe pojavile su se kopnene površine Zemlje. „Bog reče: Neka se vode pod nebom [ili zrakom] skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno! I bi tako. I Bog nazva kopno Zemlja, a skup voda nazva more. I Bog vidje da je dobro.“ Postanak 1:9,10

Mudre izreke 8:29 kažu da je Gospodin „dao moru svoju odredbu da vode ne prijeđu njegovu zapovijed, kad je postavio temelje zemlje.“ Rečeno nam je da ako bi se sve kontinentalne mase Zemlje izravnale, cijela kopnena površina Zemlje bila bi od jedne do dvije milje ispod oceana. Očito je to bio slučaj prije trećeg stvaralačkog dana.

Božanskom odredbom i pod kontrolom božanske moći, započelo je izvijanje Zemljine površine koja je još uvijek bila donekle mekana kora, produbljujući oceanska dna i uzdižući naše kontinente. Kao što je izraženo u Jobu: „Dotle ćeš doći i ne dalje. Ovdje će se zaustaviti tvoji ponosni valovi!“ Job 38:10,11

„Postavio si granicu da je ne prijeđu, da se ne vrte da prekriju zemlju [kao što su to izvorno činili oceani].“ (Psalam 104:9). Također, u trećem stvaralačkom razdoblju Bog je rekao: „Neka zemlja pusti travu, biljku što nosi sjeme... po svojoj vrsti, čije je sjeme u sebi, na zemlji; i tako je bilo.“ (Postanak 1:11). Tako su opisani najraniji oblici vegetacije.

Dok je hebrejska riječ ovdje prevedena kao „trava“ kasnije primijenjena na doslovnu travu, očito se u ovom tekstu koristi za opisivanje općenitijeg oblika

nježne vegetacije. Neki biblijski prijevodi prevode je kao „bilje“.

Treće stvaralačko doba obuhvaćalo je ono što znanstvenici opisuju kao karbonsko i ranopermsko razdoblje. U to je vrijeme bujna vegetacija koja je izrasla u prave šume pružila materijal za naslage ugljena na zemlji.

Zastanimo ovdje kako bismo primijetili duboko značenje izraza „po svojoj vrsti“. To je Gospodinov način da kaže da su sve vrste života fiksne, da nema evolucije od jedne do druge. Može postojati mnogo vrsta svake vrste. Na primjer, postoje mnoge vrste ruža i pasa, ali svi su ruže i psi. Sam Darwin, u svom djelu *Podrijetlo vrsta*, dao je ovo otvoreno priznanje: „Unatoč svim naporima obučenih promatrača, nije zabilježena niti jedna promjena vrste u drugu.“

Što se tiče viših oblika biljnog života kakvi su danas poznati, navodi se da je g. Darwin u pismu Sir Josephu Hookeru rekao: „Brzi razvoj, koliko možemo prosuditi o svim višim biljkama u novijim geološkim vremenima, odvratna je misterija.“ (Evolucija biljaka, stranica 42, dr. D. H. Scott, M.A., L.L.D.). To je za Darwina bila „odvratna“ misterija jednostavno zato što je predstavljala poricanje njegove teorije evolucije.

Znanstvenici u pravilu još nisu spremni odreći se svoje teorije evolucije, ali priznaju da, što se tiče geoloških zapisa pronađenih u stijenama, postoje neobjašnjive praznine duž cijele linije, od najnižih oblika biljnog i životinjskog života do najviših. Drugim riječima, postoje mnoge „nedostajuće karike“, što otvoreno

priznaju poznati znanstvenici poput Wellsa, Huxleyja, Dane i drugih. Neki znanstvenici govore o „brzoj tranziciji“ i „diskontinuitetu“, što znači da nema dokaza da se jedna vrsta razvila u drugu.

Wells i Huxley prepoznali su poteškoće. Međutim, oni su postupili na temelju čiste mašte kako bi stvorili „mostove“, priznajući da su oni bili „okvirni“ i „spekulativni“. Geolozi procjenjuju da ovo spekulativno premošćivanje obuhvaća vremenski jaz od najmanje 500 milijuna godina. Nažalost, laički čitatelj djela ovih uglednih ljudi ne uspijeva razlikovati ono što oni utvrđuju kao činjenice na temelju zapisa o stijenama od njihovih spekulativnih mostova.

Ove misli mogli bismo sažeti citatom francuskog profesora E. Perriera, koji se nalazi na 75. stranici njegove knjige „Zemlja prije povijesti“. On piše: „Relativno nagla pojava toliko mnogo organskih oblika ponekad se smatrala dokazom protiv evolucijske teorije. Ponovno je dokazano da se nova flora i fauna iznenada pojavila u nekom geološkom sloju nakon potpunog nestanka starijih sačuvanih u slojevima neposredno prije toga.“ To je, primijetio je Perrier, „smatrano neoborivim argumentom u korist neovisnih stvaranja.“

ČETVRTI DAN

Četvrti „dan“ uključivao je sunce, mjesec i zvijezde. Tekst glasi: „Bog reče: 'Neka budu svjetlila na svodu nebeskom da dijele dan od noći, da budu znakovi za vremena, dane i godine...' I načini Bog dva velika

svjetlila: veće da vlada danom, a manje da vlada noću; i zvijezde stvori.“ Postanak 1:14-16

Povremeni čitatelj bi lako mogao steći dojam iz zapisa da su u tom razdoblju stvoreni sunce i mjesec, ali to nije slučaj. Sunce i mjesec stvoreni su „u početku“ kada je „Bog stvorio nebo i zemlju“. Oni su dio „neba“. Postanak 1:1

Hebrejska riječ ovdje prevedena kao „stvorio“ ima mnogo šire značenje i upotrebu od ove. U Psalmu 104:19 prevedena je kao „odredio“. Bog je „odredio mjesec za vremena: sunce zna svoj zalazak.“ Božje djelo četvrtog dana nije bilo stvaranje sunca i mjeseca, već njihovo postavljanje „da vladaju danom i noću“ i da budu „znakovi, za vremena, za dane i godine“.

Kao što smo ranije napomenuli, sunčeva svjetlost je jedva prodirala kroz pojas tame koji je okruživao zemlju u prvoj stvaralačkoj epohi kada je Bog rekao: „Neka bude svjetlost.“

Jasno je da je nešto sunčeve svjetlosti doprlo do zemlje prije četvrtog stvaralačkog „dana“, jer je bila potrebna vegetaciji koja je rasla u trećoj epohi. Ali sunce i mjesec tada nisu „vladali“ u smislu stvaranja godišnjih doba, što dokazuje činjenica da ogromna stabla nataložena kako bi formirala naše ugljene slojeve ne pokazuju nikakve prstenove koji bi označavali godine njihova rasta.

PETI DAN

Peta epoha bila je posvećena stvaranju morskog života i „ptice koja može letjeti iznad zemlje“.

(Postanak 1:20). Čitamo da je Bog stvorio velike „kitove i sva živa bića koja se miču, koje su vode obilno iznjedrile, prema njihovoj vrsti“. Postanak 1:21

Biblija kaže „morska čudovišta“ umjesto „kitovi“. Strongova konkordancija nas obavještava da se hebrejska riječ može prevesti i kao „kopnena čudovišta“. Postanak 1:21 vjerojatno se odnosi na one ogromne životinje kojima su znanstvenici dali imena poput dinosaura, diplodoka i tiranosaura, što znači ogromni gušteri. Znanstvenici sugeriraju da su, iako su ta čudovišta mogla živjeti na kopnu, njihova ogromna težina olakšavala im kretanje u vodi, jer bi voda pomagala podnijeti njihovu težinu.

Izraz „svaka krilata ptica“ (Postanak 1:21) ne mora se ograničiti u svojoj primjeni na pernate ptice. Geolozi otkrivaju da su tijekom tog razdoblja postojala ogromna, krilata stvorenja koja nisu bila pernata, čija su krila bila pomalo slična krilima šišmiša.

Bilo da se radilo o ogromnim gušterima ovog razdoblja, stvorenjima koja su živjela isključivo u moru ili pernatim ili nepernatim pticama neba, svaka je vrsta stvorena „po svojoj vrsti“. To potvrđuju geolozi, koji otvoreno priznaju da se, prema svjedočanstvu pronađenom u „Knjizi stijena“, svaka od ovih vrsta pojavila iznenada bez ikakvih dokaza da se uspinjala evolucijskom ljestvicom.

ŠESTI DAN

Na kraju šestog „dana“, Bog je stvorio čovjeka na svoju sliku. Prikladno je da su tijekom tog razdoblja stvorene

i kopnene životinje koje su trebale doprinijeti ljudskim potrebama.

Dok se vegetacija pojavila tijekom trećeg „dana“, nove vrste bilnog svijeta nastavile su se pojavljivati, a cvjetnice i voćke stvorene su tijekom šestog dana. Geolozi su otkrili da se s pojavom cvjetnica i drveća pojavila i medonosna pčela. U tom trenutku pčela i drugi kukci bili su potrebni za oprašivanje, a prije toga nisu imali odgovarajuću opskrbu hranom. Stvoritelj se pobrinuo da "prirodna" želja kukaca za hranom automatski uzrokuje da služe cvjetnicama i drveću u svom procesu razmnožavanja.

Krunska značajka Božjeg zemaljskog stvaranja bio je čovjek. Arhitekt stvaranja dizajnirao je zemlju i sve njezine svrhe za čovjeka. Otkrivajući istinu o stvaranju čovjeka, sveti pisac nas vodi iza kulisa, takoreći, i dopušta nam da čujemo Boga kako govori svom sinu. Postanak 1:26: "Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi sličnu! I neka vlada ribama morskim, i pticama nebeskim, i stokom, i svom zemljom, i svim gmizavcima što gmižu po zemlji."

Nesumnjivo je i Ocu i Sinu bila velika radost znati da će se sada ostvariti veliki cilj svega što je postignuto „razmišljanjem“ božanske moći tijekom prethodnih pet „dana“. Bez obzira koliko su divna bila prethodna djela stvaranja, još uvijek nije bilo prikladnog predstavnika Stvoritelja koji bi mogao biti imenovan kraljem zemlje.

„Muškog i ženskog stvori ih.“ (Postanak 1:27). Ova kratka izjava o činjenici detaljno je opisana u drugom

poglavlju. Ovdje saznajemo da je muškarac stvoren prvo i da je prošlo neko vrijeme prije nego što je stvorena žena. Što se tiče muškarca, zapis kaže: „Gospodin Bog stvori čovjeka od praha zemaljskog i udahnu mu u nosnice dah života; i čovjek postade živa duša.“ Postanak 2:7

Ovdje su iznesene dvije znanstvene istine o ljudskoj anatomiji: (1) Čovjekov organizam sastoji se od kemijskih elemenata svojstvenih zemlji. (2) Živi zahvaljujući kisiku koji udiše u pluća. U Levitskom zakoniku 17:11 piše: „duša tijela je u krvi.“ Sada je poznato da se kisik koji ulazi u pluća krvlju prenosi do svakog dijela tijela i tako se tijelo održava na životu. Kako je divno što je to znanje zabilježeno u Bibliji toliko prije nego što ga je čovjek otkrio!

„Čovjek je postao živa duša.“ Živa duša je živo biće. U Postanku 1:21 i 24 ista hebrejska riječ prevodi se kao „živo biće“, što se odnosi na niže životinje. Ovaj nedostatak ujednačenosti u prijevodu može odražavati želju prevoditelja da održe tradiciju „besmrtnih duša“, koja tvrdi da ljudi imaju iskru neuništivog života skrivenu negdje u svojoj anatomiji koja, kada tijelo umre, bježi i preživi smrt.

Iako se tradicija „besmrtnih duša“ uopće ne podrazumijeva pod izrazom „živa duša“, prevoditelji su očito mislili da zvuči bolje od izraza „živo biće“, koji su koristili kada se mislilo na niže životinje. Da su u oba slučaja koristili riječi „živa duša“ ili „živo biće“, studenti nekih biblijskih prijevoda iz mračnog doba bili bi puno skloniji znati da se tradicija „besmrtnih duša“ uopće ne uči u Bibliji. Bili bi skloniji prihvatiti jednostavnu istinu

iznesenu u Propovjedniku 3:19-21, gdje Salomon objašnjava da čovjek i zvijer imaju jedan te isti dah, da kao što „jedan umire, tako umire i drugi“.

Postanak 2:8,9 pruža daljnje detalje o Stvoriteljevoj ljubaznoj brizi za čovjeka. „Gospodin Bog zasadi vrt na istoku u Edenu; i ondje smjesti čovjeka kojega stvori. I učini da iz zemlje nikne svakovrsno drvo ugodno za pogled i dobro za jelo; i drvo života usred vrta, i drvo spoznađe dobra i zla.“

Budući da je čovjek stvoren na sliku Božju, mogao je cijiniti više stvari u životu. Iako su sva Božja djela savršena i stoga lijepa kada se promatraju u njihovom pravom svjetlu, u uvodnom poglavlju Postanka ništa se ne govori o ljepoti Božjeg stvaranja. Razlog je očit. Niže životinje nisu mogle cijiniti ljepotu. Ali nakon što je čovjek stvoren, bilo je drugačije. Sada se naglasak stavlja na ljepotu, čak i ispred potreba za hranom. Čovjek nije trebao živjeti samo da bi jeo; stoga je Stvoritelj u Edenskom vrtu osigurao drveće koje je bilo „ugodno pogledu“.

ISKUŠENJE I NEPOSLUH

Budući da je Adam stvoren na sliku svog Stvoritelja i da je trebao biti kralj zemlje, pružena mu je prilika da se upozna s njegovom vlašću. Dobio je odgovornost da imenuje „svu stoku“, „ptice nebeske“ i „sve životinje poljske“. (Postanak 2:19,20). U tom procesu postalo je očito da za Adama nema prikladnog suputnika ili „pomoćnika“. Stoga je Bog, na svoj mudar način, stvorio Evu. Postanak 2:18,21-25

Ubrzo nakon što je Eva stvorena, Sotona Vrag joj je pristupio, djelujući preko zmije, i osporio ono što je Bog rekao o smrti kao kazni za grijeh. "Nećete umrijeti", rekao je Evi i dodao: "Bog zna da će vam se onog dana kad s njega okusite otvoriti oči i bit ćete kao bogovi, poznavajući dobro i zlo." Postanak 3:1-5

Bog je, u svojoj beskonačnoj mudrosti, unaprijed znao put kojim će Adam i Eva krenuti, a da se ni na koji način nije miješao u njihov slobodni izbor. Znajući da neće poslušati, Bog je to dopustio. Bog je znao da samo tako čovječanstvo može steći praktično znanje o dobru i zlu.

Kao što je unaprijed upozoreno, Adamova neposlušnost rezultirala je kaznom smrti, a nasljeđivanjem je prešla na sve njegove potomke. Donijela je mnogo tuge i patnje. Ali kroz ovo iskustvo čovječanstvo uči strašne posljedice nepoštivanja Stvoriteljevog zakona.

Međutim, Bog i dalje voli svoja ljudska stvorenja. I „ako i žalosti, ipak će imati suosjećanja... Jer ne muči dragovoljno... djecu ljudsku.“ Tužaljke 3:32,33

Budući da Bog voli svoja ljudska stvorenja, osigurao im je otkupljenje po Gospodinu našem Isusu Kristu. Stoga je Pavao napisao: „Budući da je po čovjeku smrt, po čovjeku je i uskrsnuće mrtvih. Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi oživjeti.“ 1. Korinćanima 15:21,22

Ovo djelo vraćanja čovječanstva u život na zemlji bit će izvršeno tijekom tisuću godina Kristova kraljevstva. Matej 19:28; Otkrivenje 20:6

NOVO STVARANJE

U međuvremenu, počevši od prvog Isusovog dolaska, u tijeku je još jedno stvaralačko djelo. O tome bismo mogli govoriti kao o „Novom stvaranju“. Apostol Pavao dao nam je trag za to kada je napisao: „Ako je tko u Kristu, novo je stvorenje; staro je prošlo, gle, sve je novo postalo.“ (2. Korinćanima 5:17). Sam Isus postao je Novo Stvorenje na božanskoj razini života, a njegovi pravi sljedbenici, u potpunosti posvećeni činjenju Božje volje, uvjereni su da će i oni biti uzvišeni da budu s njim i sa svojim Nebeskim Ocem. Ivan 14:2,3; 17:24; Otkrivenje 3:21; 2. Petrova 1:4

Novi dan bit će uveden izlaskom „Sunca pravednosti“ (Malahija 4:2). Sunce pravednosti je Krist, a njegovi vjerni sljedbenici bit će s njim. Oni su izvedeni iz smrti u „prvom uskrsnuću“ da žive i vladaju s Kristom. (Otkrivenje 20:4,5). To su „pravednici“ koji će „sjati kao sunce u kraljevstvu svoga Oca“. Matej 13:43

U međuvremenu, čovjek će imati priliku naučiti prednosti poslušnosti. Na kraju će se svi probuditi iz sna smrti. Tada će, naoružani znanjem stečenim kroz iskustvo sa zlom, oni koji prihvate životne odredbe koje im je Krist dao i koji se pokoravaju zakonima kraljevstva koje je tada bilo na snazi, biti vraćeni ljudskom savršenstvu. Tada će čovjek, kralj zemlje, zauvijek prebivati u svjetlu lica svog Stvoritelja, uživajući u blagoslovima mira, zdravlja i vječnog života.